

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru
TOMA Nadejda
TIMOFTI Vladimir

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Coștaș, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

BĂBĂLĂU Victor Constantin, *născut la 20 octombrie 1989, originar și domiciliat în s. Pelenia, r-nul Drochia.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.03.2014 – 29.04.2015;

Instanța de apel: 27.05.2015 – 02.03.2016;

Instanța de recurs: 24.05.2016 – 13.09.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 29 aprilie 2015 s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Băbălău V. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, Băbălău V. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, cu încetarea procesului, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

2. De către organul de urmărire penală, Băbălău V. a fost învinuit de faptul că, având intenții huliganice, la 24 ianuarie 2014, aproximativ la ora 02:45, fiind în stare de ebrietate și aflându-se lângă intrarea în sala „karaoke” a barului „Play Poy”, amplasat în mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun, din neatenție a fost lovit de Fotesco A., în urma cărui fapt între ei s-a iscat un conflict și ambii au ieșit afară pentru a se clarifica și aflându-se la intrarea în bar, care este loc public, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni exprimate în încălcarea normelor sociale și morale de comportament în societate, aplicând violența asupra persoanei, Băbălău V. i-a aplicat lui Fotesco A. o lovitură cu cuțitul, pe

care îl avea asupra sa, în regiunea antebrațului stîng cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală, leziuni corporale ușoare, după care s-a eschivat de la locul săvîrșirii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse supra, *în drept*, faptele inculpatului au fost încadrate de procuror în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganism, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni săvîrșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de încetare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia Băbălău V. să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată pe un termen de 2 ani.

În esență, apelantul a menționat că instanța de fond greșit a apreciat probele acumulate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată și incorect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 78 Cod Contravențional, întrucît, la caz, a fost dovedit indubitabil că Băbălău V. a încălcat grosolan ordinea publică, aplicînd violența asupra persoanei, cu folosirea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, acțiuni care urmează a fi calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, apelul procurorului a fost respins, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a specificat că, în urma verificării actelor cauzei, în raport cu probele administrate și alegațiile apelantului, s-a constatat că prima instanță a judecat cauza sub toate aspectele, în baza unei cercetări obiective și multilaterale a probelor, pronunțînd o sentință legală și întemeiată.

De asemenea, instanța de apel a reținut, ca fiind corecte și întemeiate concluziile primei instanțe că acțiunile inculpatului Băbălău V. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, iar fapta comisă de ultimul constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, concluzia dată fiind bazată pe declarațiile martorilor depuse atît în cadrul urmăririi penale, cît și în prima instanță și cea de apel, precum și reieșind din probele materiale prezente în cauză.

Prin urmare, instanța de apel a specificat că prima instanță legal și întemeiat a constatat că inculpatul nu a avut careva intenții de a încălca ordinea publică. De altfel, nu se neagă existența unei altercații între inculpat și partea vătămată, fiecare dintre ei acționînd în sensul în care a acceptat acțiunile celuilalt, însă aceasta nicidecum nu confirmă voința inculpatului de a încălca grav ordinea publică, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate.

Tot aici, instanța de apel a menționat că partea acuzării nici în cadrul urmăririi penale, nici la etapa judecării cauzei nu a prezentat careva dovezi certe, care ar fi

demonstrat că anume Băbălău V. a generat situația de conflict în incinta barului și la ieșirea din acesta la data de 24 ianuarie 2014, sau că prin acțiunile întreprinse de dînsul ar fi avut intenția de a încălca ordinea publică.

În consecință, instanța de apel a reiterat că instanța de fond a cercetat probele acumulate sub toate aspectele, le-a verificat, a înlăturat divergențele existente și făcînd o analiză a acestora, întemeiat și legal a concluzionat asupra necesității încetării procesului penal în privința lui Băbălău V., din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Referitor la argumentele invocate de către apelant, instanța de apel a menționat că ele sunt declarative, iar procurorul în cererea de apel a preluat textul învinuirii aduse inculpatului și doar a selectat frazele expuse de martor care sunt în defavoare inculpatului, fără a ține cont de faptul că nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită, iar sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine părții acuzării. Mai mult ca atît, apelantul nu a făcut o analiză amplă a dispozițiilor sentinței adoptate de către prima instanță, raportîndu-le la circumstanțele cauzei, dar s-a limitat doar la expunerea declarațiilor părții vătămate, care nu coroborează cu celelalte probe.

Respectiv, s-a conchis că prima instanță legal și întemeiat a constatat că acțiunile inculpatului Băbălău V. constituie contravenția prevăzută la art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, adică vătămarea integrității corporale ușoare care a provocat o dereglare de scurta durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă a capacității de muncă.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar solicitînd casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece faptei săvîrșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În motivarea recursului, procurorul indică că nu este de acord cu hotărîrile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și consideră că vinovăția lui Băbălău V. în săvîrșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu a fost dovedită indubitabil prin probele administrate, care însă nu au fost apreciate corect, prin prisma coroborării lor, de către instanțe.

Recurentul consideră că instanțele de judecată greșit au conchis asupra recalificării acțiunilor inculpatului în baza art. 78 Cod Contravențional, cu dispunerea încetării procesului, iar argumentele puse la baza acestei soluții sunt contrare actelor cauzei și materialului probator.

Procurorul, menționează că la baza hotărîrilor judecătorești au fost puse în exclusivitate declarațiile inculpatului, nefiind apreciate în niciun fel declarațiile părții vătămate.

Or, apreciind în coroborare probele acumulate atît în cadrul urmăririi penale, cît și cercetării judecătorești, se constată că acțiunile lui Băbălău V., nu pot fi apreciate doar ca o simplă contravenție, aceste acțiuni prin caracterul lor ating totalitatea semnelor caracteristice infracțiunii de huliganism prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

De asemenea, se indică că argumentele instanțelor de judecată precum că lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii de huliganism, sunt neîntemeiate, deoarece

acțiunile inculpatului au fost efectuate în prezența mai multor persoane, care au fost audiate în calitate de martori și care au confirmat caracterul public al spațiului în care a avut loc încăierarea dintre inculpat și partea vătămată.

Totodată, instanțele de judecată nu au luat în considerație că asupra sa inculpatul avea un cuțit, fapt confirmat prin declarațiile martorului Postolachi A., prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.02.2014 și raportul de expertiză medico-legală nr. 60D din 19.02.2015.

Titularul dreptului de recurs, menționează că versiunea inculpatului precum că l-a atins pe partea vătămată cu cuțitul întâmplător, atunci când cădea jos de la lovitura ultimului, se combate cu celelalte probe din dosar și nu corespunde realității, respectiv aceasta urma să fie apreciată critic de instanțe. Totodată, procurorul atenționează instanța de recurs că nu a fost negat faptul căderii inculpatului de la lovitura părții vătămate, însă aplicarea tăieturii cu cuțitul nu a fost produsă în acel moment, mai mult că nici un martor ocular nu declară că a văzut cum inculpatul l-a tăiat pe Fotesco A.

Astfel, acțiunile huliganice a inculpatului au început fără careva motiv și sub un pretext neînsemnat, în cazul dat fiind realizată desconsiderarea deplină a ordinii publice, pentru răfuiala fizică cu partea vătămată.

Instanța de apel nu s-a expus asupra acestor argumente invocate și în cererea de apel a procurorului, ceea ce echivalează cu nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate în apel și nesoluționarea fondului apelului.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, iar în vederea susținerii acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărîrii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art. 434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Din analiza textelor de lege pre-citate, se conchide că instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri neîntemeiate.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Prin urmare, reieșind din textul recursului ordinar declarat se constată că procurorul face trimitere la erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și în particular se referă la faptul că prin decizia instanței de apel nu s-a dat răspuns la toate argumentele specificate în cererea de apel a procurorului, probele nu au fost apreciate corespunzător, iar reieșind din circumstanțele cauzei, acțiunile inculpatului Băbălău V. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza căruia ultimul urmează a fi condamnat.

Verificînd argumentele expuse în textul recursului, în raport cu actele cauzei și probele administrate, Colegiul penal lărgit constată că judecînd apelul, instanța nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție greșită de menținere a sentinței, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Băbălău V. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, totodată, ultimul fiind recunoscut vinovat în baza art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, cu încetarea procesului, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Astfel, contrar celor reținute de instanța de apel, Colegiul penal lărgit opinează că instanța nominalizată la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, acceptînd niște concluzii de ordin general, statuate de prima instanță, cu privire la conținutul probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Tot aici, se impune precizarea că, potrivit statuărilor din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, motivarea unei hotărîri judecătorești este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale.

În cauza deferită judecătii, se constată că instanța de apel a menținut o încadrare juridică greșită a acțiunilor inculpatului, nu a respins argumentat toate alegațiile procurorului invocate în cererea sa de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare asupra chestiunilor care au importanță decisivă în dosar, prin ce a admis erorile de drept prevăzute de pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Deci, chestiunea asupra căreia instanțele ierarhic inferioare urmau să se expună prin argumente temeinice constă în aceea dacă faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism prevăzut de art. 287 alin. (3) Cod penal sau se încadrează în contravenția din art. 78 alin. (3) Cod Contravențional, după indicii calificativi *vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății.*

Potrivit rechizitoriului Băbălău V. a fost învinuit de aceea că: *„.....avînd intenții huliganice, la 24 ianuarie 2014, aproximativ la ora 02:45, fiind în stare de ebrietate și aflîndu-se lîngă intrarea în sala „karaoke” a barului „Play Poy”, amplasat în mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun, din neatenție a fost lovit de Fotesco A., în urma cărui fapt între ei s-a iscat un conflict și ambii au ieșit afară pentru a se clarifica și aflîndu-se la*

intrarea în bar, care este loc public, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni exprimate în încălcarea normelor sociale și morale de comportament în societate, aplicând violența asupra persoanei, Băbălău V. i-a aplicat lui Fotesco A. o lovitură cu cuțitul, pe care îl avea asupra sa, în regiunea antebrațului stîng cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală, leziuni corporale ușoare, după care s-a eschivat de la locul săvîrșirii infracțiunii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, inculpatului i s-a incriminat săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganism, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni săvîrșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Instanțele au conchis că procurorul nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar dovedi intenția inculpatului de a comite anume infracțiunea de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal. Însă, Colegiul constată că această soluție este prematură, iar în decizia instanței de apel lipsește analiza și aprecierea corespunzătoare și în coroborare a probelor, avînd în vedere că, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate.

Principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu. În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența în acțiunile inculpatului a semnelor calificative infracțiunii de huliganism agravat.

De altfel, se amintește că, huliganismul urmează a fi delimitat de alte infracțiuni în dependență de sensul și orientarea intenției făptuitorului, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvîrșite de el. Insultele, loviturile, cauzarea vătămărilor corporale ușoare, medii, grave și alte acțiuni de acest fel, săvîrșite în familie, apartament, în privința rudelor, cunoscuților și provocate de relațiile personale ostile etc., vor fi calificate în baza articolelor Codului penal ce prevăd răspunderea pentru infracțiunile împotriva vieții și sănătății persoanei. Însă, în cazurile în care asemenea acțiuni au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, aceste acțiuni urmează a fi calificate drept huliganism.

Pe de altă parte, instanțele atunci cînd constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate acestuia prin rechizitoriu, urmează să-și argumenteze poziția prin prisma tuturor probelor acumulate, dîndu-le o apreciere multilaterală și obiectivă, fără a omite să se expună asupra unora și fără a se eschiva sau denatura conținutul altora.

Rezumînd cele menționate supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să încadreze juridic corect acțiunile inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității

și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să-și argumenteze corespunzător concluziile în decizia adoptată.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit reamintește că, pentru delimitarea contravenției, vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, de huliganismul agravat, trebuie avute în vedere circumstanțele în care a acționat inculpatul, acțiunile premergătoare acestora și toate împrejurările în care a fost săvârșită fapta infracțională.

Prin urmare, este important de a consemna că, pentru a reține în sarcina inculpatului componența de infracțiune de huliganism trebuie să fie demonstrată desconsiderarea deplină a ordinii publice de către acesta, care se manifestă prin dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. Din cele menționate rezultă cu claritate că infracțiunea prevăzută la art. 287 Cod penal presupune întotdeauna ipostaze cu implicații publice, în speță, acțiunile huliganice fiind desfășurate în incinta unui local de agrement, în timpul orelor de lucru.

În afară de aceasta, pornind de la dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal, componența de infracțiune există în cazul când de către inculpat au fost săvârșite acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate. Ordinea publică a fost definită în doctrina judiciară ca fiind o totalitate de relații sociale, ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Prin *încălcare grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect*, se are în vedere săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Prin *huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor* se are în vedere violența fizică ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncire, punerea unei piedici victimei, urmate de cauzarea vătămărilor intenționate ușoare a integrității corporale sau sănătății.

Huliganismul agravat înseamnă săvârșirea acțiunilor prevăzute la alin. (1) art. 287 Cod penal în circumstanțe agravante, cu aplicarea sau încercarea aplicării armei de foc, a cuțitelor, boxelor sau a altor arme albe, precum și a obiectelor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale urmează a fi considerate cele care au fost adaptate de făptuitor din timp sau în momentul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși n-au fost supuse prelucrării, au fost special pregătite de către făptuitor și se aflau la el cu același scop. Aplicarea sau intenția de a aplica diferite cuțite, boxe sau diferite arme albe, precum și alte obiecte, inclusiv cele special adaptate pentru vătămarea integrității corporale la săvârșirea actelor de

huliganism, constituie temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin. (3) art. 287 Cod penal, nu numai în acele cazuri în care vinovatul cu ajutorul lor cauzează sau intenționează să cauzeze vătămări corporale, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin vinovăție intenționată, intenție directă, adică făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică o violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea violenței, precum și faptul că acțiunile sale, prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită și dorește săvârșirea acestor acțiuni și survenirea consecințelor. Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de huliganism se realizează printr-o acțiune, care poate consta în săvârșirea, în public, de acte sau gesturi, în proferarea de cuvinte ori expresii sau în orice alte manifestări, acțiune care aduce atingere bunelor moravuri sau produce un scandal public.

Din cele menționate reiese cu claritate că infracțiunea de huliganism, art. 287 Cod penal, se delimitează de alte fapte nepenale, în particular de contravenția din art. 78 Cod contravențional, dat fiind că huliganismul incriminat de norma penală, în afară de prezența acțiunii principale – *încălcarea grosolană a ordinii publice*, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată, alternativ, în: *aplicarea violenței asupra persoanelor, folosirea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale*.

În cauza deferită judecătii, aceste acțiuni adiacente au fost comise de inculpat, mai mult că partea acuzării a prezentat probe în vederea susținerii învinuirii date.

Din atare considerente, instanța de recurs conchide asupra faptului că învinuirea imputată inculpatului a fost susținută de către procuror în sensul declarat.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că concluziile la care a ajuns prima instanță, susținute și de Curtea de apel, cu privire la aceea că: „..... *fapta dată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de legea penală, însă instanța constată în acțiunile lui Băbălău V. elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (3) Cod Contravențional ... nefiind prezentate dovezi incontestabile ce ar dovedi vina inculpatului, probele aduse în sprijinul învinuirii inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal poartă caracter de presupuneri, care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare*”, sunt incorecte, ținând seama de învinuirea înaintată lui Băbălău V., care coroborează cu circumstanțele de fapt ale cauzei și cu ansamblul de probe administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Respectiv, se constată că sunt vădit neîntemeiate argumentele și concluziile la care au ajuns instanțele ierarhic inferioare privitor la încetarea procesului penal în privința lui Băbălău V. în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit consideră nefondate declarațiile inculpatului precum că dînsul i-a aplicat părții vătămate lovitura cu cuțitul, întîmplător, în timpul căderii, după ce Fotesco A. l-a lovit la picior. Această versiune vine în contradicție cu declarațiile expertului Grecu L. și raportul de expertiză medico-legală nr. 60D din 12 februarie 2014.

În lumina lacunelor descrise mai sus, Colegiul penal lărgit constată că erorile admise de către Curtea de apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fapt și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe argumentat și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele punctate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Pentru considerentele ce preced, în temeiul art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe Băbălău Victor Constantin, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 13 octombrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

TOMA Nadejda

TIMOFTI Vladimir